

sullen voortgebracht worden, te lang om te melden.  
Komptante betaling.

Om uit onverdeeldheid te geraken  
**OPENBAAR VERKOOP**  
van een

# HUIS en BOUWLANDEN

gelegen te NEDERHEIM.

Zaterdag 7 December 1935, om 3 uren namiddag te Nederheim, ten koffiehuise van den H. Gustaaf Lecocque-Renard, Dorpstraat en op verzoek der kinderen van wijle M. Jean Lecocque-Merotte van Nederheim, zal de Notaris Paul NEVEN, publiek ten meestbiedende verkoopen :

Gemeente NEDERHEIM.

1°) Een huis met stal & tuin groot te samen volgens meting 7 aren 1 centiare, gelegen ter plaatse « Het Dorp » gekadastreerd sectie A nummers 603 n en 602 o, gedeelte ; reinerde de Aelterstraat, de Gaskerasteege en Munsters Lecocque.

Dit huis kan op weinig kosten in twee woningen veranderd worden.

2°) Een bouwland groot 27 aren 80 cent. (6 1/4 1/5) gelegen ter plaatse « Jappetielewinhof » gekadastreerd sectie A nummer 197A ; reinende M.M. Libert Messen, Dewalleff Loix en Heys Jaspers.

3°) Een bouwland groot 11 a. 50 cent. (2 1/4) gelegen ter plaatse « In den Sleutel » gekadastreerd sectie B nr 99 n ; reinende Georges Cuypers en den weg naar Paifve.

Al deze goederen zijn onmiddellijk aan te slaan.

Los en vrij van lasten.

Voor alle inlichtingen en het bezichtigen van het plan der verdeling van het huis, zich wenden ten kantore van bovengenoemden Notaris P. NEVEN.

UIT TER HAND TE KOOP  
Gemeente MALL AAN JEKER.

# EEN BOUWLAND

groot 45 aren 30 c. (10 08) gelegen in den Keiders gekadastreerd sectie A Nr 235 ; reinende den openbaren Ouderstaad van Millen, het Kerkfabriek van St-Croix van Luik, de kinderen Piette, Egide Lambert Herrotte-Martin en Pieter-Leopold Musyck Renwart.

Voor inlichtingen zich wenden ten kantore van den Notaris Paul NEVEN te Tongeren.

Kantoor van Meester René DELVIGNE,  
Notaris te Tongeren.

OPENBARE VERKOOP

# SLAGHOUT en BOOMPJES

te HEUR LE-TIEXHE.

MAANDAG 9 DECEMBER 1935, te half tien voormiddag, op verzoek van den heer Graaf Pierre de Liedekerke, te Brussel, zal notaris René DELVIGNE van Tongeren openbaarlijk ter plaatse verkoopen :

50 loten zeer schoon SLAGHOUT liggende afgekapt in zijnen bosch te Heur-le-Tiexhe, evenals eenige kleine boompjes staande te wassen in voormeld bosch.

Comptante betaling.  
Kosten 15 o/o.

OPENBARE VERKOOPING

# Onroerende Goederen

te HEUR LE-TIEXHE.

OP DIENSDAG 10 DECEMBER 1935, om 10 uur voormiddag, ten zittingzaal van den heer Vrederechter (Allée Verte) te Tongeren, zal de notaris René DELVIGNE van Tongeren, ten verzoeken van de kinderen Henri Arnouts Hech termars te Heur-le-Tiexhe, ingevolge de wet van 12 Juli 1816, openbaarlijk verkoopen :

Gemeente Heur-le-Tiexhe.

1°) Een huis met aanhoorigheden en tuin, groot 7 aren 90 cent gelegen in het Dorp sectie B nr 131 en 138 d, reinende Licops Theodora, eene oeg Groenendaels Goffin Jan, Wathiong Pierre, en de dorpsstraat.

2°) Een land, groot 19 aren (4 roeden 11 kleine) gelegen in Boschveld, sectie A nr 127.

3°) Een land, groot 8 aren 40 ca. (2 roeden) gelegen reifens voorgaande sectie A nr 188.

Deze twee percelen maken slechts een geheel uit en palen aan : de HH. Justia Smeysters en Jean Rochus van Freeren, de Commissie van Openbaren Onderstaad van Luik, Isidore Jad wille van Tongeren, Jacques Gerard te Othée en Gravis de Hemicourt de Gruone en kinderen van Ruttien.

Los en vrij van lasten.

Voor alle inlichtingen zich te wenden ten kantore van den notaris DELVIGNE, Wijngaardstraat, 12, Tongeren.

OPENBARE VERKOOP VAN

# Slaghout & Boompjes

te HAMAL-RUTTEN.

MAANDAG 16 DECEMBER 1935, te 9 uren 's morgens, op verzoek van den heer Graaf Th. de Hemicourt de Gruone te Hamal Ruttien, zal de notaris René DELVIGNE, van Tongeren, openbaarlijk ter plaatse verkoopen :

110 loten zeer schoon SLAGHOUT liggende afgekapt te Ruttien in zijnen bosch genaamd « HAMALBOSCH » evenals eenige kleine boompjes staande in het voormeld bosch.

Men zal beginnen te 9 uur stipt.

Op credit mits bekende borg.

UIT TER HAND TE KOOP

EEN SCHOON & WELGELEGEN

# RENTENIERSHUIS

metende 2 aren 40 centiare, begrip de WONING met aanhoorigheden en tuin, gansch met muur omsloten, gelegen n° 50, Kie-lenstraat.

Voor alle inlichtingen zich te wenden Kie-lenstraat n° 50, of bij den Notaris René DELVIGNE, Wijngaardstraat, 12, Tongeren.

UIT TER HAND TE KOOP

STAD TONGEREN

WELGELEGEN

# COMMERCIEHUIS

gelegen op de Plein n° 26, gekadastreerd sect. C n° 422, reinende de HH.



# HEBT GIJ KOU GEVAT, MOEDER?

Tien maal per dag loopen wij gevaar kou te vatten en er is niemand die gedurende den Winter, aan valling en griep ontsnapt. De eene, noch de andere zijn gevaarlijk wanneer men ze onmiddellijk verzorgt. 2 tabletten 'Aspro' 's avonds in een citroendrank genomen, snijden een valling of een griep radikaal af. 'Aspro' werkt ook snel en afdoende tegen hoofdpijn en schele hoofdpijn, de zenuwpijnen, de rheumatiek en pijnlijke maandstonden. Het is de beste verzachter der pijn. Hij kan door iedereen genomen worden want hij tast noch het hart, noch de maag, noch de nieren aan.

'Aspro' is te koop in alle apotheken aan 5, 10 en 20 frank het pak van 10, 25 en 60 tabletten. Het groot pak is het voordeligst.

Depot: Anc. Maison LOUIS SANDERS, S. A., Brussel.

B. 440

Molenaers en Peeters.  
Dadelijk in bezit.  
Om verdere inlichtingen zich te wenden ten kantore van den notaris René DELVIGNE, Wijngaardstraat, 12, Tongeren.

Kapitalen te bekomen  
aan uiterst voordelige voorwaarden van f 4,25 ten hondert, ter studie van den notaris DELVIGNE, Wijngaardstraat n° 12, Tongeren.

**KNECHTEN EN MEIDEN**  
die eene goede plaats verlangen voor stad of dorp, wandt U in volle vertrouwen tot  
**Lambert JANS-DUSAERT,**  
PLACER  
ST-FRUIDERSCHENSTRAAT, 33, TONGEREN  
Goede en versekerde plaats

DE LICHTTE SIGARET  
**SONOR**

MENGEWERK VAN DE PUBLISISTEN

- 34 -

# EEN DURE EED

Roman door  
**CHARLES GARVICE.**

— Wij verstaad, wat is 't? Zijt gij het werkdijk, Vaun, riep hij uit. Het doet me ontzagen, dat ge me zijt komen spreken. Looslyk ik steek ik geen noot, dat ge me even bang hebt gemaakt.

Hij stak hem zijn maere hand toe, die Terence hartelijk drukte, terwijl hij hem vol sympathie in de holle, diepliggende oogen blikte.

— Wanneer zijt gij hier aangekomen? vroeg Rayne.

— Gisteravond.

— Hoe merkwaardig, dat ge zoo gauw ontbikt hebt, waar ik woonde. Lat ik u niet mijn zeggen, dat ik er heel blij om ben, hoor.

Rayne's hand gleed naar een bel.

— Ge blijft toch hier ontblijven? Wij zullen een gezellig dubje vormen met u z'n den.

— Gra g, maar 'n propos, wie is die derde?

— Het meisje, met wie ik verloofd ben, antwoordde Rayne, echter naar Terence omziet, met niet al te veel enthousiasme.

— Mijn hartelijke gelukwensen, ketel! Ken ik haar mij schaken? vroeg Terence, een pging doande, belngt-ling voor te wend.

— Dit zult ge straks wel zien, zegde Rayne, of hij een recht troeksch antwoord wilde vermijden.

Even stakte het gesprek. Toen vervolgde Rayne omklaps :

— En hoe is het u gegaan al dien tijd?

— door roer ik misschien een ietwat lijk onderwerp aan.

— Het was eens pijnlijk, maar nu is het niet meer, zegde Terence op ernstigen toon. Het is een tamelijk lange geschiedenis.

— Ik wil er alles van weten, beste ketel, yde Rayne op hartelijken toon in op nadat

lijf Hidelio enkele aanwijzingen gegeven had voor het ontbijt, verzocht hij Terence te vertellen, wat hem zoed overkomen was. En toen begon Terence zijn verhaal, dat eigdelijk niets anders was dan een lange inleiding om langs een omweg tot zijn doel te komen. Toen hij bij het gedeelte gekomen was, dat over zijn ondergang handelde, trok Rayne's gelaat zich in een ernstige plooi.

— Ik moet u het verhaal vertellen, zonder namen te noemen, zegde Terence ; ik heb daar een bepaalde reden voor.

En meteen vervolgde hij :

— Onder hen, die ik tot mijn vrienden noemde te mogen rekenen, was ook een vrouw. Zij stelde als leuans op zij steelde haar rol zoo meesterlijk, dat ik, veeg en overvaren als ik was, toebeet. Avonds aan avond bezocht ik haar huis, waar zwaar gespeeld werd, en elken avond opnieuw verloor ik. Maar ik was mij er nooit van bewust, omdat zij mij geheel en al door haar betoverend lichte gevangenis hield ; dat was alles, wat mij ter werld belang inboezemde.

Deze vrouw was het blinde werktuig van den man, die mij in het verderf wilde storten. Op zekeren avond, dat ik alles verloren had, wat ik bezat, wisten zij het zoo aan te leggen, dat ik ook stuk toekeerde, dat man recht gaf op een deel der naastenschap, die mij eens van mijn oom te wachten stond. Door een toevalligen samenloop van omstandigheden kwam ik even later in het huis terug, ik kreeg toen de ernstigste les, die het leven mij ooit kan geven.

Nadat zij mij van alles berooft hadden, moest ik aanhooren, hoe deze oude samenwerders hartelijk brulden om mijn verregaande domheid. Zij wraachten elikander op den meest opgewekten toon geluk met hun winst en de prachtige rol die zij beiden gespeeld hadden.

Den volgenden morgen groep dat voorval bij de Theame plaats, waarvan ik u al verteld heb. Ik moet mijn verstand volkomen kwijt zijn geweest. Maar een vrouw had mij gemaerd en een andere vrouw zou mij in het kritiekste oogenblik van mijn leven te hulp snellen. En nu gebeurde er iets merkwaardigs. Nadat een vrouw mij gered had, stude het lot mij in de gelgshold eveneens een vrouw te redden uit de klauwen van den man, die eens mijn vriend geweest was. Voor dat doel ben ik naar

Venetie gekomen.

Hier nitts Rayne oetklaps een kreet, maar Terence deed dief hij niets hoorde, en vervolgde :

En hetzelfde lot wilde, dat ik, toen ik gister avond in een restaurant op het St-Marcusplein mijn diner gebruikte, een gesprek hoorde van mijn nobelen vriend met zijn trouwe bondgenote. En dat gesprek liep juist over de vrouw, voor wie ik speciaal naar Venetie was gereisd.

Rayne was een en al aandacht.

— Het bleek, dat een zekere man, dien zij voor hun smerige zaakjes gebruikte hadden, door een schotwoord op sterven lag. Deze man moest een valsche verklaring afgeven, tengevele waarvan de vrouw, waartoe ik hierheen gekomen was, benevens een vriend van haar aangehouden zouden worden. De dame in kwestie is op het oogenblik achter roels veilig en wel over de grenzen. En mij blijft alleen nog maar den man te waarschuwen, die een vriend van mij is.

Met een potselinge beweging zat Rayne recht overeind in zijn bed.

— Ik ben die man, dien ge wildet waarschuwen, zegde hij trillend van opgetoendheid.

Terence gaf geen antwoord en Rayne vervolgde.

— O, het liet allerminst in mijn bedoeling u te vragen naar namen en verdere bijzonderheden. Ik geloof uw verhaal, zooals ge het mij verteld hebt. Evengoed als ik gevoeld heb, dat het heele verhaal van het begin af aan een waarschuwing aan mijn adres inhield. Maar ik wil in dit geval nagels met koppen slaan en ik verzoek u in mijn salon te willen wachten terwijl ik mij kleed. Dit wil ik u nu al wel vast zeggen, ge zijt een practikerel, Vaun en ge hebt het bewijs gekoerd, dat ge uit het ware hout gemaed zijt.

Toen hij al een achtergebleven was, vond Rayne in de moete, die het hem kostte zich te kleeden, eenige ontspanning ten aanzien van de koorts, die in zijn hersens brandde. Hij was nog geweldig zwak. Hij zou niemand veroordeelen, zonder het hoor en wederhoor te hebben toeepnet, zegde hij bij zichzelf. Maar de identiteit van de beide menschen, naar wie Vaun in zijn verhaal verwezen had en die hij ten voeten had afgebeeld, liet een duidelikhed niets te

wenchen over. Hij dacht aan hetgeen Billy Nugent hem nog kort geleden hier in Venetie op veel betrekken den toon toegevoegd had :

« Aan wien verliezen wij allemaal ons geld, Rayne? » De schoone vrouw, in wier huis Vaun zooveel geld verloren had, was niemand anders dan... Hij durfde de gelaethe niet beëindigen uit vrees volslagen krankzinnig te worden.

En Valeria? Zij moest de andere vrouw zijn, op wie Vaun zinspeelde. Hij had gezegd dat zij in veiligheid was. Mocht het waar zijn! Zij had een onbekenden vijand en die vijand was... Elsmore wllicht. Maar waarom? En waarom was Valeria zonder een woord van hem weggegaan? Altijd en altijd kwam diezelfde vraag zijn hersens weer vermoeden, zonder dat hij ooit tot een resultaat kwam.

Het zweet brak hem van alle kanten uit en hij wierp het rjan open. En terwijl hij over het ginstende water der stad staarde, dacht hij bij zichzelf: Kon het werkelijk mogelijk zijn dat de vrouw die hem met zoveel liefde en toewijding had verpleegd, een intrigante zijn, zooals Terence zoo juist geschetst had?

En juist toen hij de laatste hand aan zijn toilet zegde, zag hij, dat de vrouw, die hem meer liefhad dan haar eigen ziel, met een glimlach van triomf de trappen van het huis bestoeg, waarin hij zijn appartementen had. Langzaam ging zij de marmeren treden op, die nu verklaard waren, door het voorbijglijden van lange eeuwen. Over eenige oogenblikken zou zij bij hem zijn, dacht hij bij zichzelf, en hij nouriode een vrolijk wijste.

Zij draaide den knop van de deur om, die toegang gaf tot den salon, en tot haar verbazing zag zij tegen het licht van het venster de gedaante van een man.

— Maar beste jongen, riep zij uit, wie had dat kunnen denken, dat ge al zoo vroeg bij de hand zoudt zijn? Maar de woorden bestuiven haar op de lippen, toen de man, dien zij voor haar verloofde had aangezien, zich omdraaide en zij Terence Vaun herkende. Trillend over al haar ledmaten bleef zij midden in het vertrek staan en haar gelaat werd vaalbleek.

— O! fluiterde zij. Zijt... zijt gij het? Men had me verteld, dat ge dood waart.

— En gij... gij hadt gedenkt, dat ge ons

voorgoet kwijt waart en dat ge uw spellen om anderen te ruineeren, zoals ge mij gednen had, ontgeest-ord verder volken zetten, niet waar, siste Vaun haar toe.

— Ik vrees, dat ik u niet begrijp.

— Zoo? klonk Terence's snijdend antwoord. Al wat hij door en terwijl van de vrouw geleden had, kwam eensklaps in z'n herinnering terug, en als mokerslagen vlen zijn woorden op haar neer.

— Wat doet ge hier in dit huis? Wie ge misschien, Rayne ook bediemen, zooals mij bediend hebt?

— Rayne is niet zo'n gek, als gij er o' waart! smoot zij hem minachtend naar h' hoofd.

— Heel goed opgemerkt ; zooals ik er e was! herhaald Vaun. Ziet terecht spreke in den verleden tijd. Maar jammer ve u leven we nu in het heden en daar hebbe we rekening mee te houden. Eens dacht indardaad dat ge me liethad...

Sara Armitage draaide snel haar hoofd o

— Zwig, zegde zij, terwijl zij een st naar hem toedeed. Zwig, hij zou u konn hooren!

— En waarom zou hij niet mogen h'ren, wat ik u te zeggen heb? Tot dat de ben ik juist hierheen gekomen. IJzig k'laadden zijn woorden geklonken en zij z'dat het hem ernst was.

— O, nee, nee, smooekte zij ; eenskl'laet zij haar houding van hooghartige, z'de bewuste vrouw varen, zoo wreed kunt i niet tegenover mij zijn.

— Het gaat hier om een zaak van reel antwoordde hij. Durft gij, die mijn lev' vernietigd hebt, bij mij om erbarmen sme'ken? Kunt gij van mij verwachten, d' ik medelijden met u heb?

— Luister, antwoordde zij siddere'nd voor de eerste maal, sinds hij haar ken'schemerde er iets van waerachtigheid' naar stem door ; luister, van u heb ik no' gehouden, daarvoor waart ge een veel' groote dankop, maar Rayne heb ik m' hart en ziel lief en zoo waar als ik hier ve u sta, als er één ding is, wat mij redde kan uit den pool, waarin ik ben we'ge'ken, dan is het slechts zijn liefde. Of i' looft ge niet, dat er in een natuur als i' mijne, al is zij dan ook nog zoo verder've iets gods achtergebleven kan zijn?

Wacht uw volgend